

[Kirsten Jacobsen]

fordi den ene part enten kommer på plejehjem eller dør.

Det gør man her. Her siger man simpelt hen til den efterlevende – det findes i svarene optrykt til tillægsbetænkningen – at hvis man har en bolig med en formueandel på 1 mio. kr. og man i øvrigt opfylder betingelserne, vil man ikke skulle betale for hjemmehjælp, når man er et ægtepar, men hvis samlivet ophører, fordi den ene kommer på plejehjem eller dør, bliver forholdet således, at selv med den rabatorning, man har vedtaget for folk med små indtægter, skal den efterboende betale på grundlag af en formueandel på 250.000 kr. Man stilles altså ringere. Man får ikke lov at bo på de samme betingelser, som når der tildeles sociale ydelser i form af boligydelse.

Det finder Fremskridtspartiet urimeligt. Vi mener, det er forkert, og vi håber meget på, at selv forligspartierne kan indse, at der ikke er politik i dette her. Det handler simpelt hen om at luge nogle tidsler ud af lovforslaget.

Jeg har fuld forståelse for, at man om natten i nogle forligsforhandlinger kan komme ud for at få vedtaget noget, der senere viser sig at være nogle problemer ved. Men jeg har ingen forståelse for, at man, på trods af at man bliver gjort opmærksom på problemerne i god tid, ikke vil gøre noget ved det, fordi man har et forlig.

Nu er forligspartierne oven i købet i den situation, at ændringsforslagene er stillet af Fremskridtspartiet uden for tillægsbetænkningen. Stemmer man imod dem, vil jeg bare sige til jer, at I så får en hed sommer, for så vil I få mange avisoverskrifter, hvor disse problemer vil blive synliggjort med enkeltpersoner og store billeder. Det må I så finde jer i. Men jeg synes, det er synd for pensionisterne, og jeg synes også, det er synd for lovgivningen, at man vedtager noget her, når man kender problemet på forhånd og der ikke er politik i det. Det er ren teknik.

Jeg vil anbefale Folketinget at stemme for de af Fremskridtspartiet stillede ændringsforslag, som, efter at de er blevet rettet her til morgen, er rigtige.

Formanden:

Jeg skal endnu en gang gøre opmærksom på, at man ikke må tale direkte til Tingets medlemmer hverken enkeltvis eller som helhed.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 uden for tillægsbetænkningen af Tom Behnke (FP) og Kirsten Jacobsen (FP)

forkastedes, idet 7 stemte for, 108 imod; 1 (Risgaard Knudsen (S)) stemte hverken for eller imod.

Ændringsforslag nr. 2 uden for tillægsbetænkningen af Tom Behnke (FP) og Kirsten Jacobsen (FP)

forkastedes, idet 7 stemte for, 106 imod; 1 (Risgaard Knudsen (S)) stemte hverken for eller imod.

Lovforslaget som helhed sattes derefter til forhandling.

Forhandling

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg synes, det var sørgeligt at se alle de røde lamper, og jeg er overbevist om, at mange af dem, der trykkede på knapperne, havde meget stor lyst til at lade være. Det kan godt være, fru Pia Gjellerup ikke havde, men det ændrer ikke på, at jeg tror, mange egentlig havde lyst til at lade være. At hr. Risgaard Knudsen undlod at stemme, skal jeg takke for og kun beklage, at vi skal dele avis bagefter, hr. Risgaard Knudsen, men det må vi jo se om vi kan finde ud af (*Munterhed*).

Nu står vi imidlertid over for at skulle stemme endeligt om dette forslag. Jeg tror, det blev sandsynliggjort og i hvert fald fortalt, så det ikke kunne misforstås, hvilket sjuksarbejde der ligger til grund for det. Forslaget blev fremsat for 8 måneder siden, og realitetsbehandlingen er gået over hals og hoved. Men jeg synes, socialministeren og Socialministeriet havde en forpligtelse til, når man ikke kunne blive enige med sine forligspartier, at undersøge, om der var tekniske problemer i det forslag, man oprindeligt havde fremsat, så der var et bedre teknisk grundlag, når man skulle have disse nattemøder. Men det gjorde man ikke, man kom helt frem til dørene, før man overhovedet begyndte at snakke om det.